

Znám ho od vidění, tipuji, že mu bude tak 40. Vyšší, sportovní postava, krátké černé vlasy, trochu odstáté uši (vem to čert), jako... Nevypadá špatně, ale asi bych si ho v davu nevšimla. Baví se s Martinem, s naším kamarádem (a mou pubertální láskou) a dívají se mým směrem. Super, takže každý už tady ví, o co tu půjde.

Můj budoucí muž jde ke mně. Uf, tak jdeme na to. Seznamování může začít.

„Ty jo, tolik lidí bych tady fakt nečekal. Když mě sem Soňa zvala, tak jsem si myslel, že tu bude docela mrtvo, ale tohle vypadá na dobrou kalbu.“

No tak jo. Odstáté uši mu odpustím, ale kde je slušné vychování?!

„Promiň, asi jsem přes ten hukot tady přeslechla tvoje jméno.“ (Vykouzlím nejsladší úsměv, co přes to rozčarování dokážu.)

„Já jsem ti ho neřekl,“ začne se smát hýkavým smíchem, „ale ty jsi prý Katka, říkála Soňa.“

„Když to říkála Soňa, tak je to asi pravda, takže ty jsi...?“

„Zkus hádat...“ zamrká na mě rádooby sexy pohledem a já si přísahám, že mu nedám ani těch 10 minut, které jsme si slíbila, že mu dám k dobru, aby si vylepšil reputaci.

„Promiň, Xaviere, ale asi nemám náladu jít si pro kalendář a hrát si s tebou hru na jména,“ odpovím opravdu našťavaně.

„Ale já nejsem Xavier, kdo ti řekl, že jsem Xavier? Takové divné jméno, kdo to kdy slyšel...“ Při vyslovení toho jména si začne ťukat na čelo.

„Hádala jsem, vždyť jsi to po mně chtěl, ne?! Omlouvám se, ale asi si půjdu promluvit s někým vyspělejším, přece jenom jsem se přišla bavit. Užij si kalbu, Xavíku.“

Tentokrát zamrkám sexy pohledem já a odcházím. Ještě než se úplně vzdálím, slyším, jak ještě vykřikuje, že mu nemám říkat tímto divným jménem, protože tak se on přece nejmenuje.

Ségru zadupu do země, přísahám, že jo. Jak ji mohlo jen napadnout, že by se mi tohle mohlo líbit?! Ještě že je tu Martin a jiní, které jsem už dlouho neviděla a kteří mi snad zvednou náladu.

• • •

„Ahoj Marťas, vypadá, že se bavíš dobře,“ přijdu k Martinovi, už tedy ne úplně střízlivému, a jsem opravdu ráda, že ho po dlouhé době vidím.

„Ahoj Míšo, jo, vypadá to tady dobře, Soni se to opravdu povedlo,“ obejmeme mě a drží mě o trochu déle, než by asi měl. Není mi to nepříjemné, v soukromí by mi to nevadilo, ale přece jenom mezi těmi všemi lidmi to není dobrý nápad.

Jak jsem říkala, Martin byl moje první velká láska. Chodili jsme spolu, když mně bylo čerstvých 18 a jemu 20. On byl můj první v posteli a já byla jeho první opravdová holka, se kterou chodil déle než jednu noc. Byla to divoká, nespoutaná jízda, plná šílených situací, na které i po letech opravdu oba rádi vzpomínáme. Byli jsme mladí, nic pro nás nebyl problém a tak to asi má být. Trvalo to jen pár měsíců. Oba jsme zjistili, že spolu prostě nikdy nemůžeme zůstat. Ale rozchod proběhl bez jakýchkoli emocí, dokonce jsme se ten den fakt všemu zasmáli. Byl to snad ten nejlepší rozchod, který jsem kdy zažila, a musím říct, že jsem snad od nikoho o takovém pozitivním konci vztahu neslyšela.

Musím se přiznat, že jsme si zkřížili cestu ještě jednou, po hodně letech. Zůstali jsme kamarádi a čas od času jsme si napsali o tom, jak jde život. Bylo ale období, kdy prostě slova o tom, jak se máme, nestačila a měli jsme zkrátka oba pocit, že si potřebujeme ještě jednou připomenout, jak nám to šlo v posteli. Zjistili jsme, že i po těch letech si máme v tomhle ohledu hodně co říct. Bylo to moc fajn, osvěžující a přiznám se, že i hodně, hodně vzrušující. Pro něho ovšem i adrenalinové. Měl už totiž tehdy manželku. Oba jsme si ale hned na začátku řekli, že nám jde jen o to jedno, že v tom je spíš jen potřeba a nostalgie, tak jsme to, že je ženatý, neřešili. Já jsem byla sama, takže jsem výčitky neměla, a on... výčitky asi měl (nebo vím, že měl, po letech mi to přiznal), ale věděl, že mu z mojí strany nehrozí nějaké vypisování a srdceryvné telefonáty o tom, že chci, aby opustil manželku, atd... (tak, jak to bývá typické pro milenky). Takže si asi říkal, že pokud se to manželka nedoví, není důvod se stresovat.

Manželka se to dozvěděla. Až tedy po několika letech a bylo to asi v době, kdy měli nějaké problémy, takže se nekonal žádný rozpad manželství. Dokonce bych řekla, že jim to tehdy pomohlo ve vztahu. (Když tak přemýšlím, je možné, že jsem jim svým sexuálním dobrodružstvím zachránila manželství. Při tom pomýšlení se neudržím smíchy.)